

[Annette Just]

sikkerhed og fred, men vi er ikke solidariske ved at brandskatte og bare sende penge ud.

Fremskridtspartiet ønsker altså en styrkelse af det FN, som er med til at sikre freden, og håber, at den CSCE-proces, der er sat så godt i gang, vil kunne blive til sikkerhed for hele Europa, ligesom vi ønsker at styrke det NATO, som vi nu har været med i igennem så mange år, og som vi ved vil være en sikkerhed også for Danmark, hvis det skulle gå galt. Jeg håber, at det danske formandskab i EF vil give verden mulighed for at se det menneskelige ansigt, som Danmark så gerne vil vise frem.

Vi støtter selvfølgelig dagsordensforslaget, og jeg vil takke Socialdemokratiet for at have taget dette initiativ, for det er på tide, at vi får en sådan seriøs debat.

Til sidst må det være mig tilladt at takke fru Hanne Severinsen for den dybtfølte tale, hun netop har holdt; det er sjældent fra Folketingets talerstol.

Formanden:

Så er det hr. Duetoft, og derefter agter jeg at udsætte mødet.

Duetoft (CD):

Jeg vil også gerne starte med at sige tak til Socialdemokratiet, fordi man har rejst denne debat, og tak til udenrigsministeren for svaret på den, som jeg syntes indeholdt rigtig mange gode tanker. Efter at have hørt hr. Svend Auken's tale må jeg sige, at man ikke behøver at arbejde for et nationalt kompromis på dette område, for den tydede på, at det er der. Jeg synes, at så mange af linierne i de to taler passede sammen, og det er jo godt for dansk udenrigspolitik.

Jeg tror, at alle, der så fjernsyn den dag, muren faldt, var dybt rørt over det, der dér skete. Jeg var en af dem, der var så heldige at være i Berlin, da genforeningen var en kendsgerning, og kunne se, hvordan det foregik. Jeg tror, at vi alle sammen på det tidspunkt havde nogle drømme og nogle håb for Europa. Vi troede nok lidt naivt, at problemerne nu kunne løses og også løses forholdsvis hurtigt, så vi kunne glæde os over, at den kolde krig var forbi, og at vi nu skulle have en fredeligere verden. Der var vel mennesker, der gik så langt, at de drømte de romantiske drømme, som man også havde i mellemkrigstiden, nemlig at der ikke

bare ville være fred i vor tid, men aldrig mere krig.

Vi er vågnet op til virkelighedens verden af det, der er sket siden, for godt nok er den kolde krig færdig, men der er kommet op til flere mindre, varme krige i dens kølvand. Faktisk er det vel sådan i dag, at set med verdens øjne er risikoen for voldelige konflikter større, end den var under den kolde krig. Jeg ønsker selvfølgelig ikke den kolde krig tilbage, men man må erkende, at terrorbalancen dengang var i stand til med nogle kæmpeomkostninger både menneskeligt og økonomisk i de to lejre at holde verden i skak, at det atomragnarok, som var truslen, i alt fald lagde en dæmper på nogle mere regionale konflikter. Det er så altså ikke situationen – og af mange grunde godt for det – men ærgerligt er det, at erstatningen er blevet regionale konflikter.

Set med egoistiske danske øjne er den direkte trussel mod Danmark selvfølgelig i dag mindre, end den var før, men jeg vil godt advare mod, at det skulle få nogen til at tro, at vi nu har det så godt i Danmark, at vi kan lukke døren til vor omverden og hygge os i smug – puslingelandet, der hygger sig i smug, som vi tidligere har gjort det. Nej, den udvikling, der er sket, kræver endnu mere, at Danmark er aktiv på verdensarenaen; vi har et fælles ansvar, for går det verden dårligt, går det altså også os dårligt.

Der er en lang række farer i den nuværende situation: opløsningen af det gamle Sovjetunionen, de etniske konflikter f.eks. på Balkan, ulandene – og det vil så sige de sociale spændinger i verdenssamfundet – Mellemosten med både en fundamentalistisk trussel og med store problemer for Vestens fremtidige energiresourcer, hvis der skulle ske store ulykker dernede; endelig må vi også tage USA's rolle i verden op til en drøftelse. CD's overordnede holdning til den danske politik på området er, at vi stadig skal have et effektivt og stærkt forsvar dels for at forebygge en eventuel trussel mod Danmark, dels for at kunne deltage i internationale løsninger af konflikter. Danmark har et medansvar for det, der sker i verden, og derfor skal vi også være en aktiv medspiller i FN, i NATO, i EF og i andre institutioner.

Vi vil godt understrege, at truslen mod Europa og dermed de opgaver, der ligger, ikke længere kun er inden for Europas grænser, men